ECLI:LV:AT:2018:0712.11095119116.5.L

Lieta Nr. 11095119116
SKK-407/2018
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Augstākā tiesa
LĒMUMS
Rīgā 2018.gada 12.jūlijā

Augstākā tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Artūrs Freibergs,
tiesnese Aija Branta,
tiesnesis Voldemārs Čiževskis
izskatīja rakstveida procesā krimināllietu sakarā ar apsūdzētā /pers. B/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2018.gada 27.aprīļa lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 19.decembra spriedumu /pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu un probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 2 gadiem 3 mēnešiem un probācijas uzraudzība uz 2 gadiem 6 mēnešiem.

[2] Izskatījusi lietu apelācijas kārtībā sakarā ar apsūdzētā /pers. B/ apelācijas sūdzību, Rīgas apgabaltiesa ar 2018.gada 27.aprīļa lēmumu Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 19.decembra spriedumu atstāja negrozītu.

[3] Kasācijas sūdzību par apelācijas instances tiesas spriedumu iesniedzis apsūdzētais /pers. B/, kurš lūdz samazināt viņam noteikto sodu, jo uzskata to par bargu.

Motīvu daļa

[4] Augstākā tiesa atzīst, ka Rīgas apgabaltiesas 2018.gada 27.aprīļa lēmums atstājams negrozīts, bet apsūdzētā /pers. B/ kasācijas sūdzība noraidāma.

[4.1] Kasācijas instances tiesa konstatē, ka kasācijas sūdzībā izteiktā norāde pa soda bargumu nav pamatota ar Krimināllikuma vai Kriminālprocesa likuma normas pārkāpumu, bet ir atkārtoti apelācijas sūdzības motīvi, kuri jau izvērtēti un noraidīti ar apelācijas instances tiesas lēmumu.

[4.2] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 23.pantam krimināllietās tiesu sprież tiesa, tiesas sēdē izskatot un izlemjot pret personu celto apsūdzību pamatotību, attaisnojot nevainīgas personas vai arī atzīstot personas par vainīgām noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un nosakot valsts institūcijām un personām obligāti izpildāmu krimināltiesisko attiecību noregulējumu, kas, ja nepieciešams, realizējams piespiedu kārtā.

Lietu pēc būtības izskata pirmās instances tiesa, bet gadījumā, kad iesniegts apelācijas protests vai apelācijas sūdzība – arī apelācijas instances tiesa. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmajai un trešajai daļai kasācijas instances tiesa lietu pēc būtības neizskata, pierādījumus lietā, kā arī sodu ietekmējošos apstākļus no jauna neizvērtē.

[4.3] No Rīgas apgabaltiesas lēmuma motīvu daļas redzams, ka apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi pirmās instances tiesas noteiktā pamatsoda un papildsoda tiesiskumu un pamatotību. Apelācijas instances tiesa, lemjot par sodu, nav pieļāvusi Krimināllikuma pārkāpumu vai Kriminālprocesa likuma būtisku pārkāpumu šā likuma 574., 575.panta izpratnē. Sods /pers. B/ noteikts, ievērojot Krimināllikuma 35., 46.panta nosacījumus. Tiesas nolēmums ir motivēts un atbilst Kriminālprocesa likuma 564.panta ceturtās daļas prasībām.

Ievērojot minēto, Augstākā tiesa atzīst, ka apelācijas instances tiesas lēmuma atcelšanai vai grozīšanai nav tiesiska pamata.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 585., 587., Augstākā tiesa

nolēma:

atstāt negrozītu Rīgas apgabaltiesas 2018.gada 27.aprīļa lēmumu, bet apsūdzētā /pers. B/ kasācijas sūdzību noraidīt.
Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnesis A. Freibergs

Tiesnese	A. Branta
Tiesnesis	V. Čiževskis